

Hlaváčová Jana

13.5.2026 - | Městská část Praha 12

Česká herečka, narozená 26. března 1938 v Pražské Libni. Od roku 1966 až do své smrti v roce 2024 žila v Modřanech. Jejím prvním manželem byl herec Jiří Michný, s nímž měla dceru Terezu - strážnici Městské policie v Kutné Hoře. Po manželově nenadálé smrti v pouhých čtyřiatřiceti letech se znovu provdala za herce Ludka Munzara. S ním vychovala dceru Barboru, rovněž známou herečku. Sestra Dana Hlaváčová byla též herečka.

Jana Hlaváčová po divadle toužila již od dětství, hlavně díky otci, který byl sám ochotníkem. Proto její cesta po maturitě na gymnáziu vedla rovnou na DAMU. Po vystudování v roce 1960 dostala angažmá v Plzni, v Divadle J. K. Tyla, kde strávila pět let. Poté se stala členkou Národního divadla v Praze. Mezi její nejslavnější divadelní role jistě patří Raněvská z Višňového sadu, Kněžna v Jiráskově Licerně, Gertruda v Hamletovi, Emilie Marty ve Věci Makropulos či Hippodamie v trilogii Jaroslava Vrchlického. V roce 1990 došlo v Národním divadle k neshodám a Hlaváčová společně se svým mužem odešla na volnou nohu. Po čase od Jiřiny Jiráskové přijala nabídku angažmá do Divadla na Vinohradech, kde pokračovala v mnoha výrazných, skvěle ztvárněných rolích.

Na filmovém plátně ji diváci mohli poprvé spatřit - ještě jako studentku DAMU - v úspěšné komedii režiséra Zdeňka Podskalského Kam čert nemůže. Vedle velkých herců, jako byli pánové Brodský a Sovák zazářila coby Mefistofela - průvodkyně Čedoku. Od té doby se objevovala v televizních filmech téměř pravidelně. Ve svých více než sto padesáti rolích se objevila ve všech možných postavách. Od tragických, vážných, rozumných či tragikomických až po čistě komediální. Některé jsou méně známé, jiné naopak utkvěly divákům nezapomenutelně v paměti. Nejmilejší pro většinu jsou asi ty z „Básníků“, kde se objevila jako upovídaná zdravotní sestra Tonička.

Výpis činností Jany Hlaváčové tím však nekončí. Významně se zapsala v dabingu, v rozhlasu a stále je profesorkou na DAMU v oboru dramatická umění - herectví činoherního divadla. V posledních letech se objevovala také v mnoha seriálech a v pořadech pro děti. Svou aktivní uměleckou činnost přerušila v roce 2011 z důvodu vážné nemoci.

Krátce se objevila i v politice. Ve volbách v roce 1990 zasedla do Sněmovny lidu Federálního shromáždění za Západočeský kraj v rámci Občanského fóra. Ještě v témže roce však na svůj mandát rezignovala a fakticky jej nevykonávala.

Jako zasloužilá členka Národního divadla, v roce 1985 obdržela titul zasloužilá umělkyně a o tři roky později titul národní umělkyně. V roce 1996 získala cenu Thálie za činohru, v roce 2012 cenu Thálie za celoživotní mistrovství v činohře a Cenu Františka Filipovského za ženský herecký výkon v dabingu za film Séraphine.

https://www.praha12.cz/vismo/dokumenty2.asp?id=38353&id_org=80112